मत्प्रभावमविचार्यविषपानेप्रवृत्तंमांकथंचिदियंप्रियावारयेदितिशंकयातामनुज्ञापयन्नाह अहोबतेतिसार्धैश्चतुर्भिः वैशसंदुःखम् ॥३७॥ प्राणप
रीप्सूनांप्राणरक्षणेप्सूनांमेमया प्रभोःसमर्थस्यअर्थःकार्यम् ॥ ३८ ॥ किंच बद्धवैरेषुभूतेषु परस्परंजिघांसत्सु ॥ ३९ ॥ कृपयतःकृपांकुर्वतःपुं
सः ॥ ४० ॥ मेमत्तःस्वस्तिःशोभनासत्ता सुखेनजीवितमस्त्वित्यर्थः ॥ ४१ ॥ जग्धुमत्तुम् करतलीकृत्य करतलपरिमितमात्रंकृत्वा ॥ ४२ ॥ जल

शिवउवाच अहोबतभवान्येतत्प्रजानांपश्यवैशसम्॥क्षीरोदमथनोद्भूतात्कालकूटादुपस्थितम्॥३७॥
आसांप्राणपरीप्सूनांविधेयमभयंहिमे ॥ एतावान्हिप्रभोरर्थोयद्दीनपरिपालनम् ॥ ३८ ॥ प्राणैःस्वैःप्रा
णिनःपांतिसाधवःक्षणभंगुरैः॥ बद्धवैरेषुभूतेषुमोहितेष्वात्ममायया॥ ३९॥ पुंसःकृपयतोभद्रेसर्वात्माप्री
यतेहरिः॥ प्रीतेहरौभगवतिप्रीयेऽहंसचराचरः॥ ४० ॥ तस्मादिदंगरंभुंजेप्रजानांस्वस्तिरस्तुमे॥ एवमामं
त्र्यभगवान्भवानींविश्वभावनः॥ ४१॥ तद्विषंजग्धुमारेभेप्रभावज्ञाऽन्वमोदत॥ ततःकरतलीकृत्यव्यापि
हालाहलंविषम्॥ ४२ ॥ अभक्षयन्महादेवःकृपयाभूतभावनः ॥ तस्यापिदर्शयामासस्ववीर्यंजलकल्मषः
॥ ४३ ॥ यच्चकारगलेनीलंतच्चसाधोर्विभूषणम्॥ तप्यंतेलोकतापेनसाधवःप्रायशोजनाः ॥ परमाराधनं
तद्धिपुरुषस्याखिलात्मनः॥ ४४ ॥ निशम्यकर्मतच्छंभोर्देवदेवस्यमीढुषः॥ प्रजादाक्षायणीब्रह्मावैकुंठश्च
शशंसिरे॥ ४५ ॥ प्रस्कन्नंपिबतःपाणेर्यत्किंचिज्जगृहुःस्मतत् ॥ वृश्चिकाहिविषौषध्योदंदशूकाश्चयेपरे ॥
॥ ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेअमृतमथनेसप्तमोऽध्यायः॥ ७॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीशुकउवाच पीतेगरेवृषांकेणप्रीतास्तेऽमरदानवाः॥ ममंथुस्तरसासिंधुंहविर्धानीततोऽभवत्॥ १ ॥

कल्मषः जलदोषोविषम् ॥ ४३ ॥ यस्मात्तंगलेनीलंचकार ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रस्कन्नंगलितम् अपरेयेसविषाःतेऽपिजगृहुः अनेनविषस्यतीव्रतो
क्ता ॥ ४६ ॥ इत्यष्टमेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७॥ अष्टमेमथ्यमानेऽब्धौलक्ष्म्याविष्णौवृतेऽसुरैः धन्वंतरे
र्वृतेसोमेमोहिन्युद्भवईर्यते ॥ १ ॥ हविर्धानीसुरभिः ॥ १॥